

Special procedures

- Transit, which shall comprise external and internal transit;
- Storage, which shall comprise customs warehousing and free zones;
- Specific use, which shall comprise temporary admission and end-use;
- Processing, which shall comprise inward and outward processing.

- Inward Processing
- Inward processing - Economic conditions

Inward Processing

Introduction

Equivalent goods not applicable

ANNEX A COMMON DATA REQUIREMENTS FOR APPLICATIONS AND DECISIONS REFERRED TO IN
ARTICLE 2(1)

Section 2

Data requirement table for data group 31 - 38

34 10 000 000	4/10	Customs office(s) of placement		
34 10 000 301	4/10			Customs office c
34 11 000 000	4/11	Customs office(s) of discharge		
34 11 000 301	4/11			Customs office c
34 12 000 000	4/12	Customs office of guarantee		
34 12 000 301	4/12			Customs office c
34 13 000 000	4/13	Supervising customs office		
34 13 000 301	4/13			Customs office c
34 17 000 000	4/17	Period for discharge		
34 17 000 213	4/17			Indicator
34 17 000 008	4/17			Code
34 17 000 245	4/17			Period

3

D.E. No	Old D.E. No.	Data element / class name	Data sub-element / sub-class name	Data sub-element name
34 17 000 009	4/17			Text
34 18 000 000	4/18	Bill of discharge		
34 18 000 213	4/18			Indicator
		Text		
		Economic conditions		

Processed goods

38 12 000 213	8/12		
38 13 000 000	8/13	Calculation method for the amount of the import duty in accordance with Article 86(3) of the Code	
38 13 000 008	8/13		

35 01 010 Commodity code

Table columns IPO (8a) and OPO (8b):

Indicate the **first 4 digits of the Harmonised System sub-heading code** of the goods to be placed under the inward or outward processing procedure.

The **8-digit Combined Nomenclature code** must be given where any of the following is applicable:

- equivalent goods or the standard exchange system are to be used,
- **goods are covered by Annex 71-02,**
- goods are not covered by Annex 71-02 and economic condition code 22 (de minimis rule) is used.

35 01 012 Goods information / Additional information

Indicate any relevant additional information, including known TARIC measure type, applicable country code or any textual information.

In case of application for inward processing (IPO), indicate whether the nonUnion goods would be subject to an agricultural or a commercial policy measure, a provisional or definitive anti-dumping duty, a countervailing duty, a safeguard measure or an additional duty resulting from a suspension of concessions, if they were declared for release for free circulation.

35 01 020 Description of goods

Table columns IPO (8a) and OPO (8b):

Indicate the trade and/or technical description of the goods.

The trade and/or technical description should be sufficiently clear and detailed to enable a decision to be taken on the application. Where it is planned to use equivalent goods or the standard exchange system, give details about commercial quality and technical characteristics of the goods.

35 01 030 Goods quantity

Table columns IPO (8a), OPO (8b), EUS (8c) and TEA (8d):

Enter the total quantity of the goods intended to be placed under the special procedure during the period of validity of the authorisation.

If the application concerns goods under the special provisions (Part A and B) contained in Part one, Preliminary Provisions, Section II of the Combined Nomenclature (goods for certain categories of ships, boats and other vessels and for drilling or production platforms / civil aircraft and goods for use in civil aircraft), it is not necessary to give details about the quantity of the goods.

The guarantee and reference amount calculation is to be based on the total quantity of goods intended to be placed under the special procedure during the period of validity of the authorisation.

35 01 040 Goods value

Table columns IPO (8a), OPO (8b), EUS (8c) and TEA (8d):

Enter the total value of the goods intended to be placed under the special procedure in the currency of the authorisation issuing Member State.

Inward processing - Economic conditions

An Inward Processing (“IP”) authorisation allows non-Union ethanol to be imported into the EU and processed without the immediate payment of import duty and other import charges. Processing may include blending ethanol into petrol, denaturing ethanol or carrying out other authorised production activities. The procedure must subsequently be discharged, for example by re-exporting the processed product, placing it under another customs procedure or releasing it for free circulation. This follows from Articles 211 and 256 of the Union Customs Code (“UCC”). [Union Customs Code](#)

Ethanol as a sensitive product

Ethanol falling under CN codes **2207 10** and **2207 20** is listed in Annex 71-02 to Commission Delegated Regulation (EU) 2015/2446. It is therefore treated as a sensitive agricultural product for IP purposes.

Consequently, **economic condition code 1** is not appropriate for ethanol. Code 1 applies to the processing of goods **not listed** in Annex 71-02 and will generally be appropriate for other, non-sensitive products covered by the same authorisation.

The application must therefore identify a separate and appropriate economic condition code for ethanol.

Contract processing – economic condition code 3

Where ethanol is processed under a contract-processing or tolling arrangement for a customer established outside the EU customs territory, the economic conditions may be deemed to be fulfilled under **Article 167(1)(c) of Delegated Regulation (EU) 2015/2446**.

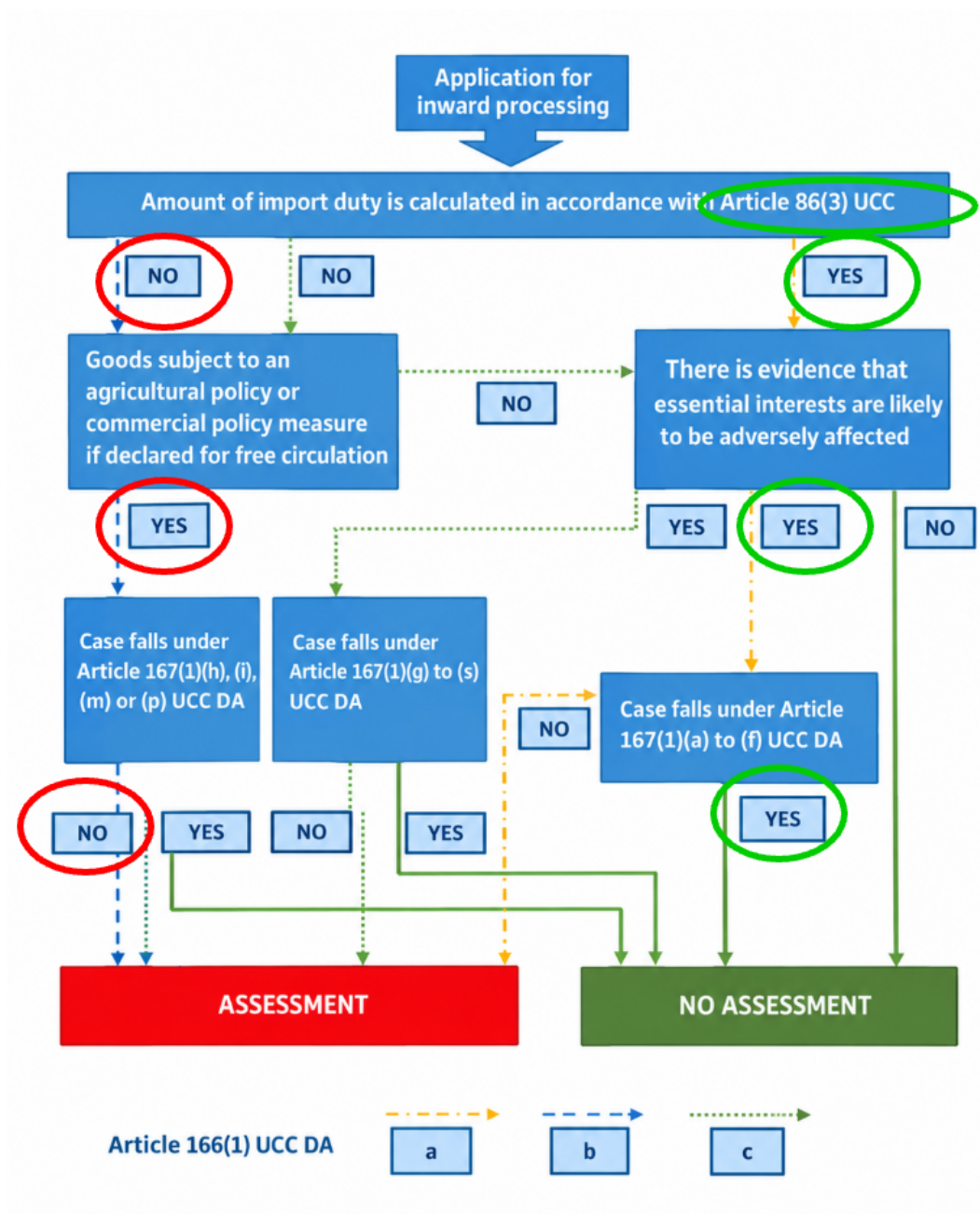
The following conditions should be met:

- the non-EU customer makes the ethanol directly or indirectly available to the authorisation holder;
- the processing is carried out according to the customer’s instructions;
- the processing is carried out for the customer’s account;

- the non-EU customer remains the owner or economic risk-holder of the ethanol and the resulting processed product; and
- the authorisation holder generally receives only a fee for storage, handling and processing, rather than purchasing and reselling the ethanol for its own account.

The relevant economic condition code is **code 3**. This code must be entered separately for each applicable ethanol commodity code in the IP application. It represents contract processing for and on behalf of a person established outside the EU customs territory. Dutch Customs Handbook – economic conditions and codes

The application should be supported by contracts, processing instructions, invoices and stock records demonstrating that the arrangement genuinely qualifies as contract processing.

Processing operation

The application should describe the intended processing operation in sufficient detail. For blending ethanol into petrol, the description may read:

“ Non-Union ethanol will be blended with petrol in accordance with the specifications and instructions of a customer established outside the customs territory of the Union. The customer will remain the owner and economic risk-holder of the ethanol and the resulting blended product. The authorisation holder will perform the storage, handling and blending activities for a processing fee.

Blending is a processing operation within Article 5(37) UCC and should be covered by an IP authorisation. It should not be treated merely as storage or, without careful verification, as a usual form of handling under customs warehousing.

The application should identify:

- the ethanol input under CN codes 2207 10 and/or 2207 20;
- the petrol or other components used in the blending operation;
- the anticipated CN code and description of the processed product;
- the expected blending ratios and rate of yield;
- the processing locations and relevant tanks;
- the method used to identify the ethanol in the processed products;
- the proposed period for discharge; and
- the intended methods of discharging the procedure.

Where the operation consists specifically of **denaturing ethanol**, economic condition **code 20** may also be relevant under Article 167(1)(q). However, where the application is based on a genuine non-EU contract-processing arrangement, **code 3** is the relevant basis for that arrangement. The correct code should always reflect the actual operation and commercial structure.

Calculation of import duty

The application must state how any import duty will be calculated if the processed product is released for free circulation in the EU.

For ethanol processed under economic condition code 3, the recommended approach is to request the exclusive application of **Article 86(3) UCC**. Under that provision, any import duty is calculated by reference to the tariff classification, customs value, quantity, nature and origin of the ethanol when it was originally placed under IP, rather than by reference to the processed product when released for free circulation.

This choice is also important for the economic-conditions analysis. Under the Article 86(3) route, contract processing under Article 167(1)(c) falls within the relevant exceptions and economic condition code 3 may be used without a Union-level examination of the economic conditions.

By contrast, where Article 85(1) UCC applies to ethanol subject to an agricultural policy measure, code 3 does not fall within the limited exceptions recognised for that calculation route. **A Union-level examination of the economic conditions may therefore still be required.**

For this reason, the application should generally avoid requesting flexible application of both Articles 85(1) and 86(3). It should instead state clearly:

“ The applicant requests that any amount of import duty arising in respect of the processed products be calculated exclusively in accordance with Article 86(3) UCC.

This point is relevant because the European Commission has specifically indicated that IP applications involving non-Union bioethanol used to manufacture biofuel are generally subject to examination of the economic conditions unless those conditions are deemed to be fulfilled under Article 167 of the Delegated Regulation. [Dutch Customs Handbook – economic conditions](#)

If the processed products are re-exported and the IP procedure is properly discharged, no import duty should normally become payable. The duty calculation method becomes particularly relevant if the processed product is ultimately released for free circulation in the EU.

Validity period

Because ethanol is listed in Annex 71-02, the validity of the IP authorisation may not exceed **three years**, pursuant to Article 173(2) of Delegated Regulation (EU) 2015/2446.

The authorisation holder should maintain an internal monitoring system to ensure that:

- the three-year expiry date is recorded;
- the continuing need for the authorisation is reviewed periodically; and
- an application for renewal is submitted in good time.

Environmental and commercial background

Ethanol is commonly blended into petrol to replace part of the fossil component with a renewable component and to increase the octane rating of the finished fuel. Where the ethanol complies with the applicable sustainability and greenhouse-gas-saving criteria, its use may reduce the lifecycle

greenhouse-gas intensity of the fuel and contribute to renewable-energy and transport-decarbonisation objectives.

The environmental benefit depends on factors including the ethanol feedstock, production process, transport chain and compliance with the relevant sustainability criteria. It should therefore be described as a potential lifecycle greenhouse-gas benefit rather than as an unconditional claim that every ethanol blend is environmentally superior.

Information and supporting documents

An IP application for ethanol should generally include:

1. the applicant's and authorisation holder's details;
2. the processing locations and authorised tanks;
3. CN codes 2207 10 and/or 2207 20 for the ethanol;
4. descriptions and CN codes of the processed products;
5. a detailed description of the blending, denaturing or other processing operation;
6. the expected rate of yield and processing losses;
7. the period requested for discharge of the procedure;
8. the proposed customs offices of placement and discharge;
9. details of the customs records and stock-accounting system;
10. details of the customs guarantee;
11. the requested duty-calculation method under Article 86(3) UCC;
12. economic condition **code 3**, where contract processing applies;
13. evidence that the customer is established outside the EU customs territory;
14. the tolling or processing agreement;
15. evidence that the customer retains ownership or the economic risk;
16. processing instructions and product specifications;
17. evidence that the processor receives a service or processing fee; and
18. an explanation of how the IP procedure will be discharged.

In summary: an IP application involving ethanol must treat ethanol separately from ordinary non-sensitive products. Code 1 is not applicable because ethanol is listed in Annex 71-02. Where the ethanol is processed for and on behalf of a non-EU customer under a genuine toll-processing arrangement, the appropriate economic condition is generally **code 3**, in combination with the exclusive application of **Article 86(3) UCC** and a maximum authorisation period of **three years**.

Consequence of including Article 85(1) UCC as basis for establishing customs debt when importing

blended Product

If Article 85(1) UCC is included as an alternative calculation method in the inward-processing authorisation, the economic-conditions analysis becomes materially more important for the ethanol operation. The relevant legal framework is Article 211(4)–(6) UCC, Article 166 of Delegated Regulation (EU) 2015/2446 and Article 259 of Implementing Regulation (EU) 2015/2447. ([EUR-Lex](#))

Where the applicant requests that Article 85(1) UCC be available as a method for calculating import duty, the application should explicitly request an examination of the economic conditions for the ethanol falling under CN codes 2207 10 and 2207 20.

Because ethanol is listed in Annex 71-02 and Article 85(1) is being requested, the case falls within Article 166(1)(b) of Delegated Regulation (EU) 2015/2446 where the goods would be subject to an agricultural or commercial policy measure, or certain trade-defence measures, if released directly for free circulation. In such circumstances, the economic conditions cannot simply be presumed to be fulfilled under the general rule. ([EUR-Lex](#))

The procedure would be:

1. The applicant submits the IP application to the competent Dutch customs authority, identifying ethanol separately and requesting Article 85(1) as an applicable duty-calculation method.
2. The applicant provides sufficient information to allow the economic impact of the proposed imports to be assessed. This should include, in particular:
 - the CN code and technical specification of the ethanol;
 - annual quantities and expected import volumes;
 - countries of origin and proposed suppliers;
 - purchase prices and relevant price formulas;
 - the intended processing operation, e.g. blending into petrol;
 - the destination and CN classification of the processed products;
 - the expected proportion of imported ethanol in the finished product;
 - the commercial reason for using non-Union ethanol;
 - availability, quantity and price of comparable Union-produced ethanol;
 - the identity and economic role of the processor and customer;
 - evidence of the toll-processing arrangement, where applicable; and
 - information demonstrating that the operation is commercially viable.
3. The Dutch customs authority assesses whether an EU-level examination is required. Under Article 259 of the Implementing Regulation, where such an examination is required, the competent customs administration must transmit the file to the Commission without delay. ([EUR-Lex](#))
4. The Commission then examines the economic conditions at Union level. The Commission's Customs Expert Group, consisting of representatives of the Member States, advises the

Commission on whether the economic conditions are fulfilled. ([EUR-Lex](#))

5. The assessment essentially addresses whether allowing the proposed inward-processing operation would adversely affect the essential interests of Union producers. For sensitive goods such as ethanol, the analysis will therefore be centred on the relationship between the proposed non-Union imports and the Union ethanol industry.
6. The Commission's conclusion is subsequently taken into account by the competent customs authority when deciding on the authorisation. Importantly, the Court of Justice has confirmed that the Commission's conclusion is an intermediate measure rather than the final authorisation decision. ([EUR-Lex](#))

What will the Commission likely examine?

For this particular ethanol operation, I would expect the examination to focus on four questions.

First, whether comparable ethanol is actually produced in the EU in sufficient quantities and with the required technical and commercial characteristics. This is important because Article 167 itself recognises absence or insufficient availability of comparable Union goods as circumstances in which the economic conditions are deemed fulfilled. ([EUR-Lex](#))

Second, the price differential between the imported ethanol and Union-produced ethanol. Article 167 specifically recognises price differences where the use of comparable Union goods would make the proposed commercial operation economically unviable. ([EUR-Lex](#))

Third, the effect of the proposed imports on the Union ethanol industry. The question is not simply whether the applicant obtains a commercial benefit from cheaper imported ethanol. The relevant question is whether the authorisation would adversely affect the essential interests of Union producers.

Fourth, the actual commercial structure. A genuine toll-processing arrangement, where the non-EU customer owns the ethanol and bears the economic risk and the EU processor receives a processing fee, provides a considerably stronger argument that the operation does not compete with Union producers in the same way as an EU trader importing ethanol for its own account. This is also reflected in Article 167(1)(c), which expressly treats such contract processing as a case where the economic conditions are deemed fulfilled. ([EUR-Lex](#))

Expected outcome under current market circumstances

On the basis of the information currently available, I would expect the economic-conditions examination to be **more challenging than it would have been in a normal or tight ethanol market**, but I would not expect the application to be automatically rejected.

There are arguments in both directions.

On the one hand, the EU ethanol market has recently experienced significant import pressure. In May 2026, EU imports of undenatured ethanol were 98,145 tonnes, with US imports more than doubling year-on-year. The Netherlands alone imported approximately 50,000 tonnes that month. At the same time, the European ethanol price reported for average 75% GHG-saving crop-based ethanol fell from approximately €966/m³ at the beginning of May to €727/m³ at the end of May. ([Argus Media](#))

This provides a potential basis for EU producers to argue that additional non-Union ethanol imports could put pressure on Union production and prices. The Commission has also recently strengthened its general monitoring of sustained import increases and their potential impact on European industry. ([Trade and Economic Security](#))

There is, however, an important counterargument. The same data show that EU imports were actually **12% lower year-on-year in May 2026**, and YTD imports were approximately 7% below 2025 levels. Moreover, the proposed operation is not necessarily equivalent to importing ethanol into the EU market for direct sale: in the tolling model, the ethanol remains economically owned by the non-EU customer and is processed into a product according to that customer's specifications. ([Argus Media](#))

Therefore, my expected assessment would be:

Likely outcome: economic conditions fulfilled, provided the application can demonstrate that the operation is genuine contract processing and that the imported ethanol is not simply being used as a substitute for commercially available Union ethanol.

I would regard the case as **reasonably defensible rather than risk-free**. The strongest evidence would be a combination of:

- a non-EU customer retaining ownership and economic risk;
- a genuine processing/tolling fee rather than an ethanol trading margin;
- binding customer specifications requiring the particular imported ethanol;
- evidence that the EU processor is not purchasing equivalent Union ethanol for resale;
- evidence of the availability and price of comparable EU ethanol;
- a demonstrated commercial rationale for the selected non-Union supply; and
- evidence that the imported volumes are tied to the customer's processing requirements rather than intended to displace Union ethanol on the EU market.

I would also avoid making the argument that "EU ethanol is unavailable" unless that can actually be demonstrated. Given the current market, that is likely to be difficult to sustain as a blanket statement. The better argument is that **the particular non-Union ethanol is required for the customer's contractual/technical requirements and that the operation is contract processing rather than an import-and-resale operation.**

Important distinction from Article 86(3)

There is one important strategic point for the application.

If Article 85(1) is included merely as an alternative possibility, the applicant should understand that this can trigger an economic-conditions examination that would otherwise potentially be avoided. The Commission's own guidance states that the calculation method can affect whether an examination of the economic conditions is required and that the calculation method should therefore be specified in the application and authorisation. ([Taxation and Customs Union](#))

Consequently, I would formulate the application so that **Article 85(1) is requested only as an alternative where commercially necessary**, while clearly explaining why the applicant considers the economic conditions to be fulfilled.

A suitable conclusion for the application would be:

“ **The applicant requests that Article 85(1) UCC be included as an alternative method for the calculation of import duty. As the goods concerned are listed in Annex 71-02 to Delegated Regulation (EU) 2015/2446, the applicant recognises that an examination of the economic conditions may be required. The applicant therefore requests that the economic conditions be examined at Union level.**

The applicant considers that the economic conditions are fulfilled because the ethanol will be processed under a genuine contract-processing arrangement for a customer established outside the customs territory of the Union. The customer will retain ownership of the ethanol and the resulting processed products and will bear the associated economic risk. The applicant will provide processing services against a processing fee and will not purchase and resell the ethanol for its own account.

The applicant will provide evidence concerning the availability, technical characteristics and pricing of comparable Union-produced ethanol, as well as the contractual and commercial circumstances underlying the proposed operation. The applicant considers that the proposed operation does not adversely affect the essential interests of Union ethanol producers.

One caveat: the EU Customs Code reform is progressing, including changes to the institutional mechanism for economic-conditions assessments. However, the current framework remains based on the Commission-level examination described above until the relevant new provisions become applicable. (europarl.europa.eu)

Machine translation to Dutch

Een vergunning voor actieve veredeling ("IP") maakt het mogelijk om niet-Uniegoederen, zoals ethanol, in de EU in te voeren en te verwerken zonder dat onmiddellijk invoerrechten en andere invoerheffingen hoeven te worden betaald. De verwerking kan bestaan uit het mengen van ethanol met benzine, het denatureren van ethanol of het uitvoeren van andere toegestane veredelingsactiviteiten. De regeling moet vervolgens worden aangezuiverd, bijvoorbeeld door het veredelde product opnieuw uit te voeren, het onder een andere douaneregeling te plaatsen of het in het vrije verkeer te brengen. Dit volgt uit de artikelen 211 en 256 van het Douanewetboek van de Unie ("DWU").

Ethanol als gevoelig product

Ethanol dat valt onder de GN-codes **2207 10** en **2207 20** is opgenomen in bijlage 71-02 bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie. Het wordt daarom voor de toepassing van actieve veredeling aangemerkt als een gevoelig landbouwproduct.

Bijgevolg is **economische voorwaarde code 1** niet geschikt voor ethanol. Code 1 is van toepassing op de verwerking van goederen die **niet** in bijlage 71-02 zijn opgenomen en zal in het algemeen geschikt zijn voor andere, niet-gevoelige producten die onder dezelfde vergunning vallen.

De aanvraag moet daarom voor ethanol afzonderlijk een passende code voor de economische voorwaarden vermelden.

Veredeling in opdracht – economische voorwaarde code 3

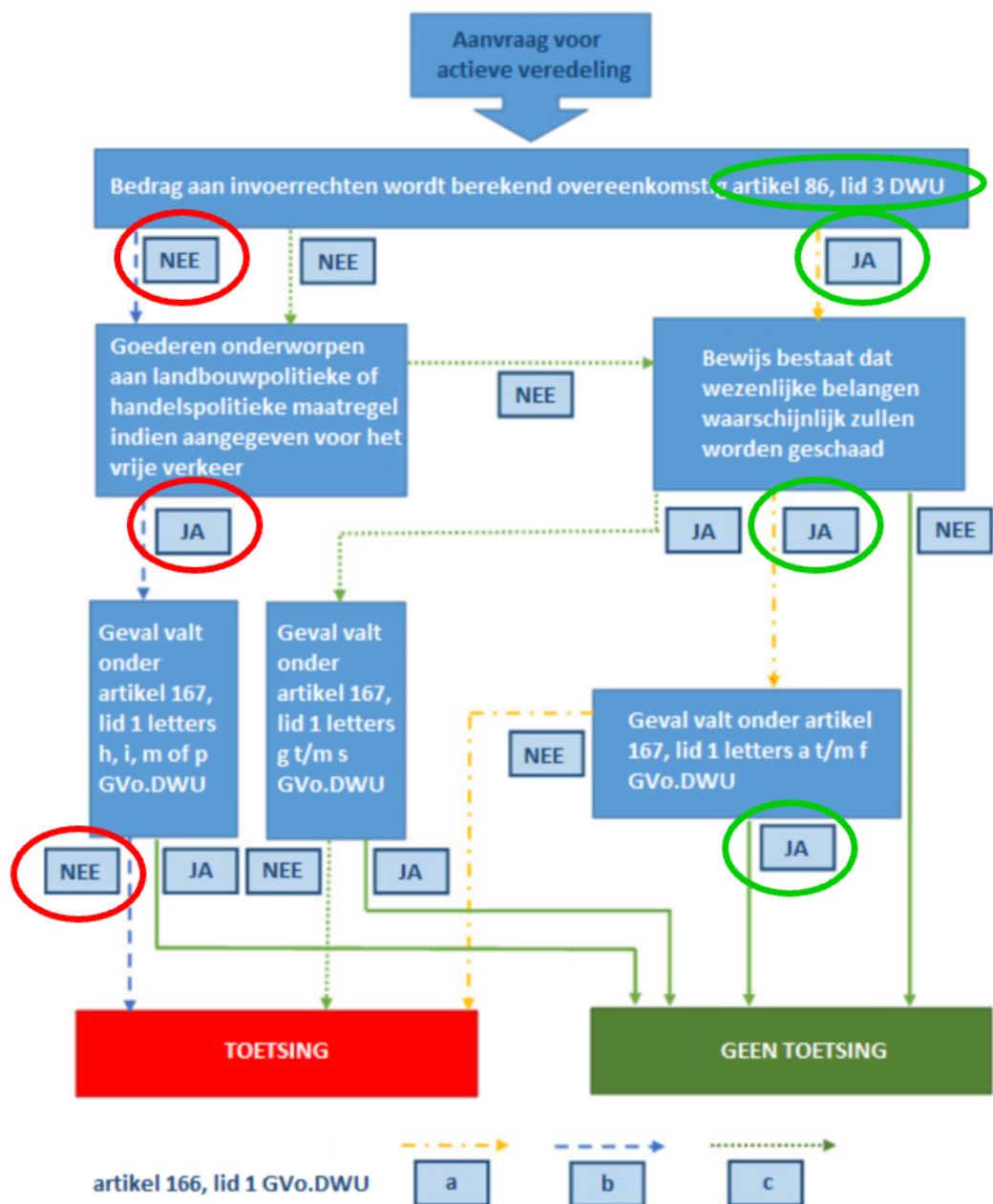
Wanneer ethanol wordt verwerkt op basis van een verwerkings- of tollingovereenkomst voor een klant die buiten het douanegebied van de Unie is gevestigd, kunnen de economische voorwaarden op grond van **artikel 167, lid 1, onder c), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446** geacht worden te zijn vervuld.

Aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- de niet-EU-klant stelt de ethanol rechtstreeks of indirect ter beschikking aan de vergunninghouder;
- de verwerking wordt uitgevoerd overeenkomstig de instructies van de klant;
- de verwerking wordt uitgevoerd voor rekening van de klant;
- de niet-EU-klant blijft eigenaar van de ethanol en van het daaruit voortvloeiende verwerkte product, of blijft het economische risico daarvan dragen; en
- de vergunninghouder ontvangt in het algemeen uitsluitend een vergoeding voor opslag, handling en verwerking, in plaats van de ethanol voor eigen rekening aan te kopen en door te verkopen.

De relevante economische voorwaarde is **code 3**. Deze code moet in de aanvraag voor actieve veredeling afzonderlijk worden vermeld voor iedere van toepassing zijnde ethanol-goederencode. De code ziet op veredeling in opdracht van en voor rekening van een buiten het douanegebied van de Unie gevestigde persoon.

De aanvraag moet worden onderbouwd met overeenkomsten, verwerkingsinstructies, facturen en voorraadadministratie waaruit blijkt dat de constructie daadwerkelijk kwalificeert als veredeling in opdracht.

Veredelingshandeling

De aanvraag moet de voorgenomen veredelingshandeling voldoende gedetailleerd beschrijven. Voor het mengen van ethanol met benzine kan de beschrijving als volgt luiden:

“ Niet-Unie-ethanol wordt overeenkomstig de specificaties en instructies van een buiten het douanegebied van de Unie gevestigde klant gemengd met benzine. De klant blijft eigenaar van de ethanol en van het daaruit ontstane gemengde

product en draagt het economische risico daarvan. De vergunninghouder voert de opslag-, handling- en mengactiviteiten uit tegen betaling van een verwerkingsvergoeding.

Het mengen is een veredelingshandeling in de zin van artikel 5, punt 37, DWU en moet worden gedekt door een vergunning voor actieve veredeling. Het mag niet uitsluitend als opslag worden beschouwd of, zonder zorgvuldige verificatie, als een gebruikelijke behandeling binnen de regeling douane-entrepot.

De aanvraag moet het volgende identificeren:

- de ethanol die wordt gebruikt, onder GN-code 2207 10 en/of 2207 20;
- de benzine of andere componenten die bij het mengen worden gebruikt;
- de verwachte GN-code en omschrijving van het veredelde product;
- de verwachte mengverhoudingen en het opbrengstpercentage;
- de locaties waar de veredeling plaatsvindt en de relevante tanks;
- de methode die wordt gebruikt om de ethanol in de veredelde producten te identificeren;
- de voorgestelde termijn voor aanzuivering; en
- de voorgenomen wijze(n) waarop de regeling zal worden aangezuiverd.

Wanneer de handeling specifiek bestaat uit het **denatureren van ethanol**, kan op grond van artikel 167, lid 1, onder q), economische voorwaarde **code 20** eveneens relevant zijn. Wanneer de aanvraag echter is gebaseerd op een daadwerkelijke veredeling in opdracht van een niet-EU-klant, is code 3 de relevante grondslag voor die constructie. De juiste code moet altijd aansluiten bij de daadwerkelijke handeling en de commerciële structuur.

Berekening van de invoerrechten

In de aanvraag moet worden aangegeven hoe eventuele invoerrechten worden berekend indien het veredelde product in de EU in het vrije verkeer wordt gebracht.

Voor ethanol die wordt verwerkt onder economische voorwaarde code 3, wordt aanbevolen om uitsluitend de toepassing van **artikel 86, lid 3, DWU** te verzoeken. Op grond van deze bepaling worden eventuele invoerrechten berekend aan de hand van de tariefindeling, douanewaarde, hoeveelheid, aard en oorsprong van de ethanol op het moment waarop deze oorspronkelijk onder de regeling actieve veredeling werd geplaatst, en niet aan de hand van het veredelde product op het moment waarop dit in het vrije verkeer wordt gebracht.

Deze keuze is ook van belang voor de beoordeling van de economische voorwaarden. Bij toepassing van artikel 86, lid 3, valt veredeling in opdracht op grond van artikel 167, lid 1, onder c), binnen de relevante uitzonderingen en kan economische voorwaarde code 3 worden gebruikt zonder dat op Unieniveau een onderzoek naar de economische voorwaarden hoeft plaats te vinden.

Daarentegen valt, wanneer artikel 85, lid 1, DWU van toepassing is op ethanol waarop een landbouwbeleidsmaatregel van toepassing is, code 3 niet onder de beperkte uitzonderingen die voor die berekeningsmethode worden erkend. **Een onderzoek van de economische voorwaarden op Unieniveau kan daarom nog steeds noodzakelijk zijn.**

Om deze reden moet in de aanvraag in het algemeen worden vermeden dat wordt verzocht om een flexibele toepassing van zowel artikel 85, lid 1, als artikel 86, lid 3. In plaats daarvan moet duidelijk worden vermeld:

“ De aanvrager verzoekt om elk bedrag aan invoerrechten dat met betrekking tot de veredelde producten verschuldigd wordt, uitsluitend overeenkomstig artikel 86, lid 3, DWU te berekenen.

Dit punt is relevant omdat de Europese Commissie specifiek heeft aangegeven dat aanvragen voor actieve veredeling waarbij niet-Unie-bio-ethanol wordt gebruikt voor de vervaardiging van biobrandstof, in het algemeen aan een onderzoek van de economische voorwaarden worden onderworpen, tenzij deze voorwaarden op grond van artikel 167 van de Gedelegeerde Verordening geacht worden te zijn vervuld.

Wanneer de veredelde producten opnieuw worden uitgevoerd en de regeling actieve veredeling correct wordt aangezuiverd, zouden normaal gesproken geen invoerrechten verschuldigd moeten worden. De methode voor de berekening van de invoerrechten wordt met name relevant wanneer het veredelde product uiteindelijk in de EU in het vrije verkeer wordt gebracht.

Geldigheidsduur

Omdat ethanol is opgenomen in bijlage 71-02, mag de geldigheidsduur van de vergunning voor actieve veredeling niet langer zijn dan **drie jaar**, overeenkomstig artikel 173, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446.

De vergunninghouder moet een intern controlesysteem onderhouden om ervoor te zorgen dat:

- de vervaldatum van drie jaar wordt geregistreerd;
- periodiek wordt beoordeeld of de vergunning nog steeds noodzakelijk is; en
- tijdig een aanvraag tot verlenging wordt ingediend.

Milieu- en commerciële achtergrond

Ethanol wordt vaak aan benzine toegevoegd om een deel van de fossiele component te vervangen door een hernieuwbare component en om het octaangetal van de uiteindelijke brandstof te verhogen. Wanneer de ethanol voldoet aan de toepasselijke duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria, kan het gebruik ervan de levenscyclusgerelateerde broeikasgasintensiteit van de brandstof verminderen en bijdragen aan doelstellingen op het gebied

van hernieuwbare energie en de verduurzaming van het transport.

Het milieueffect is afhankelijk van factoren zoals de grondstof waaruit de ethanol is geproduceerd, het productieproces, de transportketen en de naleving van de relevante duurzaamheidscriteria. Het moet daarom worden beschreven als een mogelijk voordeel ten aanzien van de broeikasgasemissies over de levenscyclus en niet als een onvoorwaardelijke bewering dat iedere ethanolblend milieuvriendelijker is.

Informatie en ondersteunende documenten

Een aanvraag voor actieve veredeling met betrekking tot ethanol moet in het algemeen het volgende bevatten:

1. de gegevens van de aanvrager en de vergunninghouder;
2. de verwerkingslocaties en de toegestane tanks;
3. de GN-codes 2207 10 en/of 2207 20 voor de ethanol;
4. de omschrijvingen en GN-codes van de veredelde producten;
5. een gedetailleerde beschrijving van het mengen, denatureren of andere veredelingsproces;
6. het verwachte opbrengstpercentage en de verwerkingsverliezen;
7. de aangevraagde termijn voor de aanzuivering van de regeling;
8. de voorgestelde douanekantoren van plaatsing en aanzuivering;
9. gegevens over de douaneadministratie en het voorraadboekhoudsysteem;
10. gegevens over de douanegarantie;
11. de gevraagde methode voor de berekening van de invoerrechten overeenkomstig artikel 86, lid 3, DWU;
12. economische voorwaarde **code 3**, indien veredeling in opdracht van toepassing is;
13. bewijs dat de klant buiten het douanegebied van de Unie is gevestigd;
14. de tolling- of verwerkersovereenkomst;
15. bewijs dat de klant eigenaar blijft of het economische risico blijft dragen;
16. verwerkingsinstructies en productspecificaties;
17. bewijs dat de verwerker een service- of verwerkingsvergoeding ontvangt; en
18. een toelichting op de wijze waarop de regeling actieve veredeling zal worden aangezuiverd.

Samenvatting: een aanvraag voor actieve veredeling waarbij ethanol betrokken is, moet ethanol afzonderlijk behandelen van gewone, niet-gevoelige producten. Code 1 is niet van toepassing omdat ethanol is opgenomen in bijlage 71-02. Wanneer de ethanol wordt verwerkt voor en namens een niet-EU-klant op basis van een daadwerkelijke tollingovereenkomst, is **code 3** in het algemeen de passende economische voorwaarde, in combinatie met de exclusieve toepassing van **artikel 86, lid 3, DWU** en een maximale vergunningduur van **drie jaar**.

Gevolg van het opnemen van artikel 85, lid 1, DWU als grondslag voor het vaststellen van de douaneschuld bij de invoer van het gemengde product.

Wanneer de aanvrager verzoekt om artikel 85, lid 1, DWU als alternatieve methode voor de berekening van de invoerrechten op te nemen in de vergunning voor actieve veredeling, wordt het onderzoek van de economische voorwaarden van wezenlijk belang voor de ethanolactiviteiten. Het relevante juridische kader wordt gevormd door artikel 211, leden 4 tot en met 6, DWU, artikel 166 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 en artikel 259 van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447.

Wanneer de aanvrager verzoekt om artikel 85, lid 1, DWU als beschikbare methode voor de berekening van de invoerrechten op te nemen, moet de aanvraag expliciet verzoeken om een onderzoek van de economische voorwaarden voor de ethanol die valt onder de GN-codes 2207 10 en 2207 20.

Omdat ethanol is opgenomen in bijlage 71-02 en artikel 85, lid 1, wordt aangevraagd, valt de situatie onder artikel 166, lid 1, onder b), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 wanneer de goederen bij rechtstreekse invoer in het vrije verkeer onderworpen zouden zijn aan een landbouwmaatregel of handelspolitieke maatregel, of aan bepaalde handelsbeschermingsmaatregelen. In dergelijke omstandigheden kunnen de economische voorwaarden niet eenvoudigweg geacht worden te zijn vervuld op grond van de algemene regel.

De procedure zou als volgt verlopen:

1. De aanvrager dient de aanvraag voor actieve veredeling in bij de bevoegde Nederlandse douaneautoriteit. Daarbij wordt ethanol afzonderlijk geïdentificeerd en wordt verzocht om artikel 85, lid 1, DWU als toepasselijke methode voor de berekening van de invoerrechten.
2. De aanvrager verstrekt voldoende informatie om de economische gevolgen van de voorgenomen invoer te kunnen beoordelen. Dit zou in het bijzonder moeten omvatten:
 - de GN-code en technische specificaties van de ethanol;
 - de jaarlijkse hoeveelheden en verwachte invoervolumes;
 - de landen van oorsprong en de beoogde leveranciers;
 - de aankooprijzen en relevante prijsformules;
 - de voorgenomen veredelingshandeling, bijvoorbeeld het mengen met benzine;

- de bestemming en GN-classificatie van de veredelde producten;
 - het verwachte aandeel van geïmporteerde ethanol in het eindproduct;
 - de commerciële reden voor het gebruik van niet-Unie-ethanol;
 - de beschikbaarheid, hoeveelheid en prijs van vergelijkbare in de Unie geproduceerde ethanol;
 - de identiteit en economische rol van de verwerker en de klant;
 - bewijs van de tolling- of verwerkingsconstructie, indien van toepassing; en
 - informatie waaruit blijkt dat de voorgenomen activiteit commercieel levensvatbaar is.
3. De Nederlandse douaneautoriteit beoordeelt of een onderzoek op Unieniveau noodzakelijk is. Indien een dergelijk onderzoek vereist is, wordt het dossier door de bevoegde douaneautoriteit onverwijld aan de Europese Commissie voorgelegd.
 4. De Europese Commissie onderzoekt vervolgens op Unieniveau of aan de economische voorwaarden is voldaan. De Commissie wordt hierbij geadviseerd door de Customs Expert Group, waarin vertegenwoordigers van de lidstaten zitting hebben.
 5. Het onderzoek richt zich in essentie op de vraag of het toestaan van de voorgenomen actieve veredeling afbreuk zou doen aan de wezenlijke belangen van producenten in de Unie. Voor gevoelige producten zoals ethanol zal de beoordeling daarom met name gericht zijn op de verhouding tussen de voorgestelde invoer van niet-Unie-ethanol en de ethanolindustrie in de Unie.
 6. De conclusie van de Commissie wordt vervolgens door de bevoegde douaneautoriteit meegenomen bij de beslissing over de vergunning. De conclusie van de Commissie is daarbij een tussenstap in de procedure en niet de uiteindelijke beslissing over de vergunning.

Waar zal de Commissie waarschijnlijk naar kijken?

Voor deze specifieke ethanolactiviteit zal het onderzoek naar verwachting op vier hoofdvragen zijn gericht.

Ten eerste zal worden onderzocht of vergelijkbare ethanol daadwerkelijk in de Unie wordt geproduceerd en of daarvan voldoende hoeveelheden beschikbaar zijn met de vereiste technische en commerciële eigenschappen. Dit is van belang omdat artikel 167 situaties waarin vergelijkbare Uniegoederen niet of onvoldoende beschikbaar zijn, expliciet erkent als omstandigheden waarin de economische voorwaarden geacht worden te zijn vervuld.

Ten tweede zal worden gekeken naar het prijsverschil tussen de geïmporteerde ethanol en ethanol die in de Unie wordt geproduceerd. Artikel 167 erkent specifiek prijsverschillen wanneer het gebruik van vergelijkbare Uniegoederen de voorgenomen commerciële activiteit economisch niet levensvatbaar zou maken.

Ten derde wordt gekeken naar het effect van de voorgenomen invoer op de ethanolindustrie in de Unie. De vraag is niet uitsluitend of de aanvrager commercieel voordeel behaalt door goedkopere niet-Unie-ethanol te gebruiken. De relevante vraag is of de vergunning een nadelige invloed zou hebben op de wezenlijke belangen van producenten in de Unie.

Ten vierde wordt gekeken naar de daadwerkelijke commerciële structuur. Een daadwerkelijke tolling- of verwerkingsconstructie waarbij de niet-EU-klant eigenaar blijft van de ethanol, het economische risico draagt en de EU-verwerker uitsluitend een verwerkingsvergoeding ontvangt, vormt een aanzienlijk sterker argument dat de activiteit niet op dezelfde wijze concurreert met producenten in de Unie als wanneer een EU-handelaar ethanol voor eigen rekening invoert. Dit wordt ook weerspiegeld in artikel 167, lid 1, onder c), waarin veredeling in opdracht uitdrukkelijk wordt erkend als een situatie waarin de economische voorwaarden geacht worden te zijn vervuld.

Verwachte uitkomst onder de huidige marktomstandigheden

Op basis van de momenteel beschikbare informatie zou ik verwachten dat het onderzoek van de economische voorwaarden **moeilijker zal zijn dan in een normale of krappe ethanolmarkt**, maar ik zou niet verwachten dat de aanvraag bij voorbaat wordt afgewezen.

Er zijn argumenten voor beide uitkomsten.

Enerzijds heeft de EU-ethanolmarkt recentelijk te maken gehad met aanzienlijke importdruk. In mei 2026 bedroeg de invoer van gedenatureerde en niet-gedenatureerde ethanol in de EU circa 98.145 ton, waarbij de invoer vanuit de VS meer dan verdubbelde ten opzichte van het voorgaande jaar. Nederland importeerde in diezelfde maand ongeveer 50.000 ton. Tegelijkertijd daalde de Europese ethanolprijs voor ethanol op basis van gewassen met een gemiddelde broeikasgasemissiereductie van circa €966/m³ aan het begin van mei naar circa €727/m³ aan het einde van mei.

Dit kan een argument opleveren voor producenten in de Unie dat aanvullende invoer van niet-Unie-ethanol druk kan uitoefenen op de productie en prijzen binnen de Unie. De Commissie heeft bovendien recentelijk haar algemene monitoring van aanhoudende stijgingen van de invoer en de mogelijke gevolgen daarvan voor de Europese industrie versterkt.

Daar staat tegenover dat dezelfde marktgegevens laten zien dat de invoer in mei 2026 **12% lager lag dan in dezelfde maand van het voorgaande jaar** en dat de invoer tot en met mei ongeveer 7% lager lag dan in 2025. Bovendien is de voorgestelde activiteit niet noodzakelijk gelijk aan invoer van ethanol op de EU-markt voor rechtstreekse verkoop. In het tollingmodel blijft de ethanol economisch eigendom van de niet-EU-klant en wordt deze verwerkt tot een product overeenkomstig de specificaties van die klant.

Daarom zou mijn verwachting zijn:

Waarschijnlijke uitkomst: de economische voorwaarden worden geacht te zijn vervuld, mits de aanvraag kan aantonen dat sprake is van daadwerkelijke veredeling in opdracht en dat de geïmporteerde ethanol niet eenvoudigweg wordt gebruikt als substituuut voor commercieel beschikbare ethanol uit de Unie.

Ik zou de positie daarom omschrijven als **goed verdedigbaar, maar niet zonder risico.**

De sterkste onderbouwing bestaat uit een combinatie van:

- de niet-EU-klant blijft eigenaar van de ethanol en draagt het economische risico;
- er is sprake van een daadwerkelijke tolling- of verwerkingsvergoeding en niet van een handelsmarge op ethanol;
- bindende klantspecificaties vereisen het gebruik van de betreffende geïmporteerde ethanol;
- de EU-verwerker koopt geen gelijkwaardige ethanol uit de Unie in voor eigen rekening met het oog op wederverkoop;
- er wordt informatie verstrekt over de beschikbaarheid en prijs van vergelijkbare ethanol uit de Unie;
- er is een aantoonbare commerciële reden voor de gekozen niet-Unie-levering; en
- de geïmporteerde hoeveelheden zijn gekoppeld aan de verwerkingsbehoefte van de klant en niet bedoeld om ethanol uit de Unie op de EU-markt te vervangen.

Ik zou bovendien vermijden om te stellen dat **EU-ethanol niet beschikbaar is**, tenzij dit daadwerkelijk kan worden aangetoond. Gezien de huidige marktomstandigheden zal een dergelijke algemene stelling waarschijnlijk moeilijk te onderbouwen zijn.

Een sterker argument is dat **de specifieke niet-Unie-ethanol noodzakelijk is vanwege de contractuele en technische vereisten van de klant en dat sprake is van veredeling in opdracht, en niet van invoer en wederverkoop voor eigen rekening.**

Belangrijk onderscheid ten opzichte van artikel 86, lid 3, DWU

Voor de aanvraag is er nog een belangrijk strategisch punt.

Wanneer artikel 85, lid 1, DWU uitsluitend als alternatieve mogelijkheid wordt opgenomen, moet de aanvrager zich ervan bewust zijn dat hierdoor een onderzoek van de economische voorwaarden kan worden geactiveerd dat anders mogelijk kan worden vermeden.

De methode voor de berekening van de invoerrechten kan daarom gevolgen hebben voor de vraag of een onderzoek van de economische voorwaarden noodzakelijk is. De gekozen berekeningsmethode moet daarom duidelijk in de aanvraag en uiteindelijk in de vergunning worden vastgelegd.

Daarom zou ik de aanvraag zo formuleren dat **artikel 85, lid 1, uitsluitend als alternatieve mogelijkheid wordt aangevraagd indien dit commercieel noodzakelijk is**, terwijl tegelijkertijd duidelijk wordt uiteengezet waarom de aanvrager van mening is dat aan de economische voorwaarden is voldaan.

Een geschikte conclusie voor de aanvraag zou kunnen luiden:

“ De aanvrager verzoekt om artikel 85, lid 1, DWU als alternatieve methode voor de berekening van de invoerrechten op te nemen. Omdat de betrokken goederen zijn opgenomen in bijlage 71-02 bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446, erkent de aanvrager dat een onderzoek van de economische voorwaarden noodzakelijk kan zijn. De aanvrager verzoekt daarom om de economische voorwaarden op Unieniveau te laten onderzoeken.

De aanvrager is van mening dat aan de economische voorwaarden is voldaan omdat de ethanol zal worden verwerkt in het kader van een daadwerkelijke verwerkingsconstructie in opdracht van een buiten het douanegebied van de Unie gevestigde klant. De klant blijft eigenaar van de ethanol en van de daaruit voortvloeiende verwerkte producten en draagt het daarmee samenhangende economische risico. De aanvrager verricht verwerkingsdiensten tegen betaling van een verwerkingsvergoeding en koopt en verkoopt de ethanol niet voor eigen rekening.

De aanvrager zal informatie verstrekken over de beschikbaarheid, technische eigenschappen en prijzen van vergelijkbare in de Unie geproduceerde ethanol, evenals over de contractuele en commerciële omstandigheden die aan de voorgenomen activiteit ten grondslag liggen. De aanvrager is van mening dat de voorgenomen activiteit geen afbreuk doet aan de wezenlijke belangen van producenten van ethanol in de Unie.